

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte – Petru Ursache,
Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționarul **Mițul Alexandru** prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Dubăsari din 19 august 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.06. - 19.08.2015;

Instanța de recurs: 07.09. - 29.09.2015.

A C O N S T A T A T :

1. La 04 iunie 2015, la Judecătoria Dubăsari a parvenit plîngerea petiționarului A. Mițul, împotriva acțiunilor procurorului r-nul Dubăsari, S. Russu, privind refuzul de a supune unei cercetări penale suplimentare acțiunile cet. S. Popa în raport cu obținerea dreptului de proprietate asupra bunurilor ÎS „Padex”.

2. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2015, plîngerea petiționarului de A. Mițul a fost respinsă integral.

În motivarea încheierii adoptate, judecătorul de instrucție a indicat, că petiționarul A. Mițul criticînd actele și acțiunile procurorului, nu a invocat norme legale care să prevadă drepturi și libertăți pretinse a fi esențial încălcate de către procuror, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportate la normele procesuale penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat actele atacate, omițînd argumentarea ilegalității actelor contestate în acest sens.

Astfel, prima instanță a atestat netemeinicia argumentelor petiționarului privind refuzul neîntemeiat al procurorului de a dispune investigații suplimentare, ori, conform materialelor cauzei rezultă, că procurorul a apreciat probele administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării și a ajuns la concluzia legală, că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, dispunînd în baza art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală, neînceperea urmăririi penale.

3. Petiționarul A. Mițul, a contestat cu recurs încheierea nominalizată, solicitînd anularea acesteia precum și ordonanțele procurorului V. Gherb și S. Russu, cu obligarea procurorului să efectueze un control suplimentar, examinînd toate probele și circumstanțele care anterior nu au fost examinate, invocînd că hotărîrea atacată nu corespunde motivelor pe care se întemeiază soluția, mai mult, în opinia petiționarului, la examinarea plîngerii, nu au fost întreprinse toate măsurile prevăzute

de lege, pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, recursul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea încheierii contestate.

La adoptarea soluției date, instanța de recurs a concluzionat, că prima instanță a făcut o analiză minuțioasă materialelor cauzei, dându-le o apreciere cuvenită și întemeiat a ajuns la concluzia, că plîngerea petiționarului A. Mițul, urmează a fi respinsă, ori, organul de urmărire penală și procurorul au asigurat caracterul complet și obiectiv al cercetării plîngerii înaintate, au întreprins toate acțiunile necesare pentru cercetarea sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului, pentru constatarea faptei penale și a tuturor persoanelor vinovate, iar probele care au fost administrate au fost apreciate sub toate aspectele, corect și obiectiv.

5. **Petiționarul A. Mițul**, a declarat recurs în anulare, prin care solicită casarea deciziei instanței de recurs, cu obligarea Procuraturii r-nul Dubăsari să supună controlului suplimentar ordonanța procurorului r-nul Dubăsari, V. Gherb din 31 decembrie 2014, susținînd că instanțele de judecată nu au examinat în mod obiectiv plîngerea înaintată de către el și nu s-au pronunțat asupra tuturor motivelor indicate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrilor judecătorești **după epuizarea căilor ordinare de atac**.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la **judecarea cauzei**, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărîrilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală - adică calea apelului și recursului ordinar.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în ordinea recursului în anulare, potrivit modificărilor din Codul de procedură penală din 27 octombrie 2012, poate fi atacată doar sentința, legalitatea căreia a fost verificată pe căile ordinare de atac - în apel și în recurs și a devenit irevocabilă.

Astfel, împotriva încheierilor judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decît vinovăția sau nevinovăția persoanei, acestea au numai un dublu grad

de jurisdicție, instanța de fond și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare, iar recursul declarat de condamnat este inadmisibil, deoarece o atare hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare.

Reieșind din dispozițiile legale expuse mai sus, raportându-le la speța dată rezultă că, decizia instanței de recurs prin care a fost menținută încheierea judecătorului de instrucție adoptată în baza art. 313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva deciziei instanței de recurs este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, avînd ca reper prevederile art. art. 455 alin. (2) pct. 7), 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucît acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

7. În temeiul art. art. 456, 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționarul *Mițcu Alexandru*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev